HOTĂRÂRE nr. 686 din 12 iulie 2005 pentru aprobarea Strategiei naţionale în domeniul prevenirii şi combaterii fenomenului violenţei în familie

În temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată, şi al art. 9 alin. (1) lit. a) din Legea nr. **217/2003** pentru prevenirea şi combaterea violenţei în familie, cu modificările şi completările ulterioare, şi al art. 4 pct. D lit. k) din Hotărârea Guvernului nr. **412/2005** privind organizarea şi funcţionarea Ministerului Muncii, Solidarităţii Sociale şi Familiei,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic

Se aprobă Strategia naţională în domeniul prevenirii şi combaterii fenomenului violenţei în familie şi Planul de măsuri pentru implementarea strategiei naţionale în domeniul prevenirii şi combaterii fenomenului violenţei în familie pe perioada 2005-2007, prevăzute în anexele nr. 1 şi 2, care fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

-****-

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU
Contrasemnează:
Ministrul muncii, solidarităţii sociale şi familiei,
Gheorghe Barbu
Ministrul administraţiei şi internelor,
Vasile Blaga
Ministrul sănătăţii,
Mircea Cinteză
Ministrul educaţiei şi cercetării,
Mircea Miclea
Ministrul finanţelor publice,
Ionel Popescu

ANEXA Nr. 1: Strategia naţională în domeniul prevenirii şi combaterii fenomenului violenţei în familie

I. Consideraţii generale

Tranziţia prin care încă mai trece societatea românească, cu efectele sale imediate şi vizibile legate în principal de situarea a mai mult de jumătate din populaţie sub pragul de subzistenţă şi scăderea drastică a numărului populaţiei ocupate, a dus la schimbări majore în structura criminalităţii.

Pornind de la considerarea familiei ca principal model cultural în procesul complex de educare a copiilor, responsabilitatea statului român rezidă în crearea unui cadru favorabil care să permită găsirea unor soluţii de prevenire a violenţei în familie, precum şi de sprijinire a persoanelor supuse violenţei în familie, motiv pentru care la nivel naţional a fost simţită nevoia adoptării în cel mai scurt timp a strategiei naţionale în domeniul prevenirii şi combaterii violenţei în familie.

Conştientizarea efectelor fenomenului violenţei în familie şi a gravităţii acestuia la nivel mondial s-a petrecut relativ recent în lume, toate ţările Uniunii Europene confruntându-se cu problemele generate de violenţa în familie. Sistemul serviciilor sociale publice în domeniul combaterii şi prevenirii violenţei în familie în România nu este dezvoltat, furnizarea de servicii de asistenţă în domeniul prevenirii şi combaterii violenţei în familie fiind asumată de societatea civilă îndeosebi. Societatea civilă, în parteneriat cu autorităţile locale, a dezvoltat servicii specializate pentru protecţia victimelor violenţei în familie, precum şi furnizori de servicii sociale care lucrează cu agresorii.

Un studiu realizat de Centrul Parteneriat pentru Egalitate în anul 2003 arată faptul că în România rata globală a incidenţei violenţei în familie este de 14,3% la nivel naţional, reprezentând o valoare medie, care arată că între 12,4% şi 16,2% din populaţia adultă a României a avut experienţe de violenţă în familie de-a lungul vieţii, sub una sau mai multe forme. Violenţa în familie din România are drept factori determinanţi semnificativi alcoolismul, sărăcia, socializarea într-un mediu marcat de violenţă şi modelul patriarhal de organizare a familiei.

Ca demers legislativ, România beneficiază, în momentul de faţă, de acte normative destinate să reglementeze fenomenul de violenţă în familie şi la locul de muncă. în cadrul procesului de reformă a sistemului de protecţie socială românesc, a fost adoptată Legea nr. **217/2003** privind prevenirea şi combaterea violenţei în familie, ca parte componentă a strategiilor care vizează protecţia familiei, aceasta stabilind cadrul dezvoltării politicilor de combatere şi prevenire a fenomenului violenţei în familie. înfiinţarea Agenţiei Naţionale pentru Protecţia Familiei, prin Legea nr. **217/2003** privind prevenirea şi combaterea violenţei în familie, reprezintă un prim pas în organizarea unui sistem eficient de servicii sociale specializate în domeniul prevenirii şi combaterii violenţei în familie la nivel naţional.

Prin adoptarea Legii nr. **197/2000**, de modificare şi completare a Codului Penal, au fost prevăzute măsuri şi pedepse pentru persoanele care săvârşesc acte de violenţă cauzatoare de suferinţe fizice şi psihice, săvârşite asupra membrilor familiei. De asemenea, noul Cod penal, aprobat prin Legea nr. **301/2004**, prevede la art. 134, ca o măsură de siguranţă specială pentru prevenirea violenţei în familie, "interdicţia de a reveni la locuinţa familiei, la cererea părţii vătămate, acesta măsură putând fi luată în mod provizoriu şi în cursul urmăririi penale sau al judecăţii".

Legea nr. **202/2002** privind egalitatea de şanse între femei şi bărbaţi, prin care se garantează accesul la educaţie, cultură şi la informare fără discriminare, precum şi Legea nr. **116/2002** privind combaterea marginalizării sociale, prin care se facilitează accesul la un loc de muncă şi la o locuinţă, completează cadrul legislativ necesar pentru o implementare cât mai eficientă a legislaţiei în domeniul prevenirii şi combaterii violenţei în familie.

Violenţa în familie reprezintă o realitate socială ale cărei consecinţe nu pot fi ignorate la nivelul deciziei politice în perspectiva aderării ţării noastre la structurile Uniunii Europene. Necesitatea realizării unei noi construcţii instituţionale şi a reformei în domeniul protecţiei familiei este menţionată în documentele care stabilesc condiţiile aderării României la Uniunea Europeană, acestea fiind incluse în Programul de Măsuri Prioritare pentru Integrare Europeană, în Foaia de Parcurs a României elaborată de Uniunea Europeană pentru perioada 2001-2004, precum şi în Planul Economic de Preaderare pentru perioada 2003-2004. în Raportul periodic privind progresele înregistrate de România pe calea aderării din anul 2003 se menţionează la Criterii Politice, capitolul

Drepturile omului şi protecţia minorităţilor: " în mai 2003 s-a adoptat legislaţia cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie. Legea constituie o dezvoltare pozitivă şi oferă protecţie îmbunătăţită victimelor violenţei. Pentru a pune în aplicare legea, Agenţia Naţională pentru Protecţia Familiei ar trebui să devină operaţională cât mai curând posibil."

În procesul complex de aderare a României la Uniunea Europeană combaterea violenţei în familie este inexorabil legată de respectarea criteriilor politice de la Copenhaga privind respectarea drepturilor omului. Pe plan internaţional există următoarele documente care definesc politica în domeniul prevenirii şi combaterii violenţei în familie:

- Convenţia Naţiunilor Unite privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor, adoptată în anul 1979 şi ratificată de România în 1981;
- Recomandarea Consiliului Europei nr. 4/1985 cu privire la violenţa în familie;
- Recomandarea Consiliului Europei nr. 11/1985 privind protecţia victimei;
- Recomandarea Consiliului Europei nr. 21/1987 privind asistenţa victimelor şi prevenirea victimizării lor;
- Recomandarea Consiliului Europei nr. 2/1990 pentru adoptarea unor măsuri sociale privind violenţa în familie;
- Recomandarea Consiliului Europei nr. 11/1991 privind exploatarea sexuală, pornografia, prostituţia şi traficul cu copii şi tineri;
- Declaraţia Naţiunilor Unite cu privire la eliminarea violenţei împotriva femeilor, adoptată în anul 1993, în definiţia violenţei în familie fiind inclusă şi violenţa psihologică;
- Rezoluţia Comisiei ONU pentru prevenirea crimei şi justiţia penală privind " Violenţa asupra femeilor şi copiilor", adoptată la Viena în anul 1994;
- Declaraţia celei de-a patra conferinţe asupra problemelor femeii (Beijing 1995) consideră violenţa împotriva femeilor ca fiind unul dintre cele 12 obstacole împotriva respectării

drepturilor femeii;

- Recomandarea Consiliului Europei nr. 5/2002 privind protecţia femeilor împotriva violenţei;

- Decizia Parlamentului European nr. 803/2004 privind adoptarea programului de acţiune a Comunităţii Europene pentru perioada 2004-2008 referitor la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva copiilor, tinerilor şi femeilor, precum şi la protecţia victimelor şi a grupurilor cu risc (Programul Daphne II).

Prezenta strategie porneşte de la ideea identificării măsurilor necesare pentru coordonarea corespunzătoare a tuturor programelor derulate în domeniul prevenirii şi combaterii violenţei în familie, în scopul evitării

paralelismelor, precum şi în vederea utilizării eficiente a resurselor alocate. în acelaşi timp, se urmăreşte armonizarea şi corelarea proceselor de reformă din domenii precum: protecţie socială, administraţie locală, justiţie, sănătate, educaţie în vederea asigurării unei sincronizări a acestor procese care să aibă ca scop reintegrarea în societate a persoanelor afectate de violenţa în familie.

II. Principii

Principiile care stau la baza elaborării prezentei strategii au în vedere stabilirea cadrului instituţional al sistemului de servicii sociale destinate prevenirii şi combaterii violenţei în familie, atât la nivel central cât şi la nivel local, precum şi dezvoltarea capacităţii sistemului pentru abordarea multisectorială a problematicii violenţei în familie.

1. Principiul respectării demnităţii umane. Fiecărei persoane îi este respectată demnitatea, prin evitarea atitudinilor şi comportamentelor umilitoare şi degradante.

2. Principiul nondiscriminării şi egalităţii de şanse. Politica în domeniu va fi aplicată fără discriminare, având în vedere respectarea şi promovarea drepturilor persoanelor afectate de violenţa în familie. Aceste drepturi sunt aplicabile în egală măsură cetăţenilor români şi cetăţenilor străini aflaţi în mod legal în România, cu respectarea prevederilor legislaţiei în vigoare, precum şi prin asigurarea accesului liber şi nediscriminatoriu al acestora la serviciile specifice destinate prevenirii şi combaterii violenţei în familie.

3. Principiul promovării valorilor non-violenţei la nivelul comunităţii.

Cunoaşterea gravităţii efectelor comportamentului violent la nivelul societăţii implică acţiuni concertate ale statului şi societăţii civile în vederea schimbării paternului cultural în ceea ce priveşte toleranţa populaţiei la actele de violenţă în familie.

4. Principiul responsabilizării. Societatea modernă are nevoie nu numai de persoane capabile, active şi înalt motivate, dar şi responsabile faţă de sine, familie, prieteni, colegi, vecini, comunitate. Aceasta presupune responsabilizarea fiecăruia pentru problemele celorlalţi, complementar cu responsabilizarea colectivităţii faţă de problemele şi dificultăţile cu care membrii săi se confruntă. Este vitală atât responsabilizarea agresorului pentru actele de violenţă comise, cât şi a instituţiilor abilitate să intervină în rezolvarea cazurilor de violenţă în familie.

5. Principiul participării. Promovarea participării şi consultării beneficiarilor la toate nivelele de decizie, printr-o abordare sensibilă la diferenţele culturale, de vârstă şi gen. Promovarea implicării comunităţii locale, în mod special a autorităţilor publice, pentru a identifica şi a diagnostica în mod corect natura problemelor şi a riscurilor.

6. Principiul complementarităţii dintre prevenire şi combatere.

Tratarea efectului fenomenului violenţei în familie este costisitoare şi prezintă riscul perpetuării problemei. Prevenirea violenţei prin măsuri active şi prin implicarea tuturor actorilor sociali constituie unul dintre dezideratele actualei strategii.

7. Principiul securizării şi protecţiei victimei. Acest principiu, considerat esenţial în orice demers întreprins pentru soluţionarea cazurilor de violenţă în familie, garantează intervenţia, în limita cadrului legal, prin acţiuni care să asigure inclusiv protecţia fizică a victimei.

8. Principiul centrării pe persoană. Acest principiu presupune centrarea pe nevoile persoanei şi implicarea ei activă în toate deciziile ce o privesc.

9. Principiul parteneriatului. Politica în domeniul prevenirii şi combaterii violenţei în familie trebuie să includă mecanisme parteneriale: grupurile şi organizaţiile reprezentative (comunitate

locală, organizaţii neguvernamentale, organizaţii ale grupurilor cu risc etc.) trebuie implicate în procesul de proiectare a politicilor în domeniu.

10. Principiul abordării multidisciplinare. Asigurarea accesului beneficarilor la servicii, în funcţie de nevoile identificate, într-o abordare multidisciplinară şi multisectorială.

III. Scop

Prezenta strategie are ca scop promovarea, respectarea şi garantarea drepturilor persoanelor afectate de violenţa în familie, în vederea dezvoltării fiecărui membru al familiei într-un mediu lipsit de violenţă.

IV. Durata

Strategia naţională în domeniul prevenirii şi combaterii fenomenului violenţei în familie va fi implementată în perioada 2005 - 2007.

V. Obiective generale

Obiectivele generale ale strategiei privind prevenirea şi combaterea violenţei în familie sunt următoarele:

Obiectivul 1: Îmbunătăţirea cadrului legislativ necesar organizării şi funcţionării sistemului de servicii sociale specializate din domeniul prevenirii şi combaterii violenţei în familie.

Obiectivul 2: Întărirea capacităţii instituţionale a autorităţilor administraţiei publice centrale şi locale de a implementa şi dezvolta programe şi servicii sociale specializate destinate persoanelor afectate de violenţa în familie.

Obiectivul 3: Dezvoltarea unei culturi a parteneriatului şi solidarităţii sociale în dezvoltarea politicilor de prevenire şi combatere a violenţei în familie la nivel naţional.

Obiectivul 4: Responsabilizarea societăţii româneşti faţă de problematica violenţei în familie.

Obiectivul 5: Participarea şi implicarea activă a statului român la acţiuni întreprinse la nivel internaţional în domeniul prevenirii şi combaterii fenomenului violenţei în familie.

VI. Obiective operaţionale

1. Completarea şi armonizarea cadrului legislativ existent în domeniul prevenirii şi combaterii violenţei în familie în vederea integrării acestuia în ansamblul general al politicilor sociale.

2. Dezvoltarea capacităţii autorităţilor publice, judeţene şi locale, de identificare a problemelor sociale, de dezvoltare şi implementare de politici, programe şi proiecte în domeniu.

3. Analiza cauzelor violenţei în familie, a formelor de manifestare şi a grupurilor şi/sau domeniilor vulnerabile, în diferite tipuri de comunităţi (etnice, rurale/urbane etc.).

4. Dezvoltarea unui sistem unitar de servicii sociale specifice domeniului prevenirii şi combaterii violenţei în familie, ţinând cont de complexitatea fenomenului, precum şi de nevoile specifice ale beneficiarilor, printr-o abordare sensibilă la diferenţele culturale, de vârstă şi gen.

5. Crearea unui sistem informaţional şi informatic naţional de înregistrare şi raportare a cazurilor de violenţă în familie.

6. Determinarea necesarului de resurse financiare şi umane în funcţie de nevoile identificate, precum şi identificarea surselor locale, naţionale şi internaţionale posibil de mobilizat.

7. Dezvoltarea resurselor umane în domeniu.

8. Realizarea unei reţele de suport la nivel comunitar.

9. Dezvoltarea de atitudini şi comportamente non-violente pentru atingerea obiectivului "toleranţă zero" faţă de violenţa în familie.

10. Promovarea dialogului public în vederea conştientizării la nivelul societăţii româneşti a urmărilor negative ale violenţei în familie.

11. Dezvoltarea relaţiilor de colaborare între statul român şi statele sau organismele internaţionale implicate în prevenirea şi combaterea violenţei în familie.

12. Monitorizarea şi evaluarea activităţilor întreprinse în vederea prevenirii şi combaterii violenţei în familie.

ANEXA Nr. 2: Plan de măsuri pentru implementarea strategiei naţionale în domeniul prevenirii şi combaterii fenomenului violentei în familie pe perioada 2005 - 2007

Listă de abrevieri:

ANPDC	Autoritatea Naţională pentru Protecţia Drepturilor Copilului
ANPF	Agenţia Naţională pentru Protecţia Familiei
ANPH	Autoritatea Naţională pentru Persoanele cu Handicap
DGASPC	Direcţia Generală de Asistenţă Socială şi Protecţia Copilului
DMSSF	Direcţia de Muncă, Solidaritate Socială şi Familie
MMSSF	Ministerul Muncii, Solidarităţii Sociale şi Familiei
MJ	Ministerul Justiţiei
MEC	Ministerul Educaţiei şi Cercetării
MS	Ministerul Sănătăţii
ONG	Organizaţie neguvernamentală
FNASR	Federaţia Naţională a Asistenţilor Sociali din România
MAI	Ministerul Administraţiei şi Internelor

Obiectiv operaţional	Acţiuni/ etape de implementare	Responsabili	Termene
1. Completarea şi armonizarea cadrului legislativ existent în domeniu	1. Elaborarea legislaţiei secundare specifice fiecărei instituţii abilitate de lege să desfăşoare activităţi de prevenire şi combatere a violenţei în familie.	MMSSF ANPF MAI MS MJ ANPDC ANPH	Sem. II 2006
	2. Elaborarea şi aprobarea manualelor şi ghidurilor de bune practici.	MMSSF ANPF	Sem. I 2006
	3. Elaborarea şi aprobarea procedurilor de avizare pentru servicii sociale din domeniu.	MMSSF ANPF	Sem. I 2006
	4. Elaborarea şi aprobarea metodologiei şi procedurilor de monitorizare şi evaluare a programelor şi serviciilor sociale în vederea creşterii calităţii serviciilor acordate.	MMSSF ANPF	Sem. I2006
	5. Elaborarea şi aprobarea metodologiei şi procedurilor de avizare în vederea stabilirii criteriilor de pregătire, etică profesională şi de moralitate pentru ocuparea funcţiei de asistent familial.	MMSSF ANPF	Sem. I 2006
2. Dezvoltarea capacităţii autorităţilor publice judeţene şi . locale de identificare a problemelor sociale, de dezvoltare şi implementare de politici şi programe sociale, de monitorizare şi evaluare a politicilor şi programelor în domeniul violenţei în familie	1. Crearea şi dezvoltarea, la nivelul instituţiilor centrale şi locale cu atribuţii în domeniul prevenirii şi combaterii violenţei în familie, a unor compartimente specializate în prevenirea şi combaterea violentei în familie.	MMSSF MAI MS ANPDC	Sem. I2006
	2. Dotarea noilor compartimente specializate în prevenirea şi combaterea violenţei în familie cu echipament IT.	Toate instituţiile responsabile	Sem. II 2006
	3. Stabilirea planurilor de acţiune judeţene (ierarhia de priorităţi, alegerea modalităţilor de acţiune, sarcini concrete, termene, responsabilităţi, resurse, monitorizarea şi evaluarea activităţii).	ANPF-coord. Autorităţile administraţiei locale -DGASPC	Sem. I 2006
	4. Dezvoltarea de parteneriate cu actorii sociali din comunitate, în vederea implementării planurilor de acţiune judeţene.	Autorităţile administraţiei locale - DGASPC	Permanent
	5. Valorificarea experienţei şi a rezultatelor în domeniul prevenirii şi combaterii violenţei în familie de la nivel local (mese rotunde, conferinţe la nivel local sau judeţean, colaborări contractuale sau voluntare).	ANPF Autorităţile administraţiei locale	Permanent
3. Analiza cauzelor violenţei în familie, a formelor de manifestare şi a grupurilor şi/sau domeniilor vulnerabile, în diferite tipuri de comunităţi (etnice, rurale/urbane etc).	1. Elaborarea de studii şi cercetări privind formele de manifestare a violenţei în familie, grupurile şi/sau domeniile vulnerabile, precum şi de propuneri de eradicare a fenomenului.	MMSSF ANPF-coord.	Permanent
	2. Publicarea şi diseminarea rezultatelor cercetărilor în domeniu.	MMSSF ANPF-coord.	Permanent
4. Dezvoltarea unui	1. Susţinerea înfiinţării la nivel judeţean şi local a unităţilor	MMSSF ANPF	2005-2007

sistem unitar de servicii sociale specifice domeniului prevenirii şi combaterii violenţei în familie, ţinând cont de complexitatea fenomenului, precum şi de nevoile specifice ale beneficiarilor.	pentru prevenirea şi combaterea violenţei în familie (centre pentru adăpostirea victimelor violenţei în familie, centre de recuperare pentru victimele violenţei în familie şi centre de asistenţă destinate agresorilor) prin: a) crearea cel puţin a unui centru pentru adăpostirea victimelor violenţei în familie, centru de recuperare pentru victimele violenţei în familie şi a unui centru de asistenţă destinat agresorilor în fiecare judeţ al ţării; b) finanţarea sau cofinanţarea, la nivel local, a programelor şi serviciilor dezvoltate de organizaţiile neguvernamentale active în domeniul prevenirii şi combaterii violenţei în familie.	MAI-consiliile judeţene şi locale	
	2. Finanţarea programelor de interes naţional pentru susţinerea de proiecte destinate înfiinţării sau menţinerii serviciilor sociale specializate în domeniul prevenirii şi combaterii violenţei în familie.	MMSSF ANPF	Anual
	3. Asigurarea şi facilitarea accesului beneficiarilor la serviciile sociale specializate, prin implementarea unor proceduri administrative simplificate, adaptate diferitelor categorii de cetăţeni români şi străini.	Toate instituţiile responsabile	Permanent
5. Crearea unui sistem informaţional şi informatic naţional de înregistrare şi raportare a cazurilor de violenţă în familie.	1. Elaborarea unei fişe unice de înregistrare şi raportare, la nivel naţional, a cazurilor de violenţă în familie, în vederea realizării bazei de date unice pentru gestionarea situaţiilor de violenţă în familie la nivel central şi judeţean.	MMSSF ANPF-coord	Sem. I 2006
	2. Elaborarea metodologiei şi procedurilor de înregistrare, raportare şi monitorizare a cazurilor de violenţă în familie.	MMSSF ANPF-coord	Sem. I 2006
	3. Definitivarea structurii bazei de date pentru gestionarea situaţiilor de violenţă în familie la nivel central şi judeţean.	MMSSF prin DMSSF ANPF	Sem. I 2006
	4. Actualizarea bazei de date pentru gestionarea situaţiilor de violenţă în familie.	ANPF-coord Toate instituţiile responsabile	Permanent
	5. Transmiterea către ANPFde către instituţiile implicate în prevenirea şi combaterea violenţei în familie a situaţiei detaliate, a planului de măsuri ce le revin, inclusiv estimarea necesarului de resurse financiare pentru îndeplinirea acestuia.	MMSSF MAI MS MJ ANPDC ANPH	Trimestrial
6. Determinarea necesarului de resurse financiare şi umane în funcţie de nevoile identificate, precum şi identificarea surselor locale, naţionale şi internaţionale posibil de mobilizat.	1. Realizarea unui program care să cuprindă proiecţia acţiunilor ce se vor întreprinde în vederea prevenirii şi combaterii fenomenului violenţei în familie şi evaluarea anuală a costurilor implementării acestuia.	Toţi responsabilii	Trim. IV al fiecărui an
	2. Includerea costurilor de implementare a strategiei în sursele de finanţare: bugetul de stat, bugetele locale, alte surse legal constituite.	MMSSF ANPF Toate instituţiile responsabile	Permanent
	3. Atragerea de resurse suplimentare prin: a) identificarea programelor europene şi internaţionale în domeniu care finanţează prin diverse forme activităţi specifice b) iniţierea trimestrială de întâlniri cu donorii, în vederea prezentării stadiului implementării Strategiei, a exemplelor de bună practică, precum şi a iniţiativelor în domeniu propuse de ANPF.	ANPF-coord	Permanent
7. Dezvoltarea resurselor umane în domeniu	A. Formare iniţială 1. Dezvoltare de module de studiu/cursuri privind violenţa în familie în colaborare cu ANPF.	ANPF Instituţii de învăţământ superior FNASR	Sem I 2006
	2. Semnarea protocoalelor de colaborare şi stabilirea termenilor de colaborare cu organismele academice şi asociaţiile studenţilor.	ANPF Instituţii de învăţământ superior FNASR	Sem II 2005-Sem I 2006
	3. Pregătirea profesională a viitorilor profesionişti în domeniu. 4. Introducerea ca disciplină opţională a anui curs pe problematica	ANPF Instituţii de	Permanent

	fenomenului de violenţă în familie în cadrul Facultăţilor de Sociologie şi Asistenţă Socială, Psihologie şi Ştiinţele Educaţiei, Medicină, Academia de Poliţie, Drept, Teologie Baptistă, Teologie Ortodoxă.	învăţământ superior FNASR MEC MJ	
	B. Formare continuă 1. Dezvoltarea de module de training şi de metodologii specifice domeniului.	ANPF-coord.	Sem. I 2006
	2. Instruirea, autorizarea şi coordonarea activităţii profesionale a asistenţilor familiali.	MMSSF ANPF-coord.	Permanent
	3. Organizarea de cursuri pentru pregătirea multidisciplinară şi perfecţionarea continuă a personalului specializat în furnizarea de servicii sociale specializate de prevenire şi combatere a violenţei în familie, printr-o abordare sensibilă la diferenţele culturale, de vârstă şi de gen.	ANPF-coord.	Permanent
	4. Pregătirea şi perfecţionarea medicilor şi cadrelor medicale în programe de formare pentru identificarea timpurie a cazurilor de abuz şi violenţă în familie.	MS Centrul Naţional de Perfecţionare Postuniversitară a Medicilor, Farmaciştilor, Altui Personal cu Studii Superioare şi Asistenţilor Medicali în colaborare cu ANPF	Permanent
8. Realizarea unei reţele de suport la nivel comunitar	1. Sprijinirea constituirii la nivel judeţean şi local, prin implicarea direcţiilor teritoriale pentru dialog, familie şi solidaritate socială, a grupurilor de lucru consultative în vederea dezvoltării de acţiuni destinate prevenirii şi combaterii violenţei în familie pe plan local.	ANPF-coord. Parteneri: ONG-uri, Culte	Sem. I 2006
	2. Stabilirea regulamentului de funcţionare a grupurilor de lucru consultative la nivel judeţean în vederea coordonării răspunsului comunitar la violenta în familie.	ANPF-coord.	Sem.l 2006
9. Dezvoltarea de atitudini şi comportamente non-violente pentru atingerea obiectivului "toleranţă zero" faţă de violenţa în familie.	A. Introducerea în programa şcolară a unor activităţi educative. 1. Valorificarea experienţelor anterioare	ANPF MEC în colaborare cu: MS şi MAI	2006
	2. Realizarea de noi activităţi destinate educării în şcoală a copiilor în spiritul respectării valorilor familiei şi combaterii violenţei în familie.	ANPF MEC în colaborare cu: MS şi MAI	2006-2007
	B. Facilitarea organizării de activităţi educative în timpul liber pentru tineri.	ANPF ONG-uri	Permanent
10. Promovarea dialogului public în vederea conştientizării la nivelul societăţii româneşti a urmărilor negative ale violenţei în familie, precum şi a dezvoltării de atitudini şi comportamente non-violente.	1. Organizarea de campanii de informare, educare şi conştientizare a populaţiei cu privire la gravitatea fenomenului.	ANPF-coord. în colaborare cu toate instituţiile responsabile	Permanent
	2. Elaborarea şi distribuirea de materiale cu caracter educativ şi de promovare a valorilor familiale, a comportamentelor şi atitudinilor non-violente.	ANPF-coord. în colaborare cu toate instituţiile responsabile	Permanent
	3. Organizarea unor evenimente destinate prevenirii şi combaterii violenţei în familie (forumuri şi concursuri de creaţie).	ANPF-coord. în colaborare cu toate instituţiile responsabile	Permanent
	4. Includerea apelurilor telefonice pentru cazurile privind violenţa în familie în cadrul serviciului telefonic de urgenţă cu număr unic de apel care funcţionează potrivit legii.	MMSSF ANPF-coord	Sem. 12006
11. Dezvoltarea relaţiilor de colaborare între statul român şi statele sau	1. Susţinerea acţiunilor de promovare a valorilor non-violenţei în ţară şi străinătate prin participarea la acţiuni de cooperare la nivel internaţional.	ANPF-coord	Permanent

organismele internaţionale implicate în prevenirea şi combaterea violenţei în familie.	2. încheierea de către statul român de acorduri de colaborare bi/multilaterale cu alte state sau instituţii internaţionale în vederea prevenirii şi combaterii violenţei în familie.	ANPF-coord	Permanent
12. Crearea unui sistem unitar de monitorizare şi evaluare în vederea fundamentării şi coordonării strategiei, politicilor, programelor şi proiectelor în domeniul prevenirii şi combaterii violentei în familie.	1. Monitorizarea modului de implementare a planului de acţiuni întreprinse în vederea prevenirii şi combaterii violenţei în familie la nivel naţional şi local.	ANPF-coord MJ	mmaneni
	2. Evaluarea implementării strategiei, programelor şi proiectelor în domeniu.	ANPF- coord.	Permanent
	3. Înaintarea evaluării anuale către Guvern.	ANPF	Anual

Publicat în Monitorul Oficial cu numărul 678 din data de 28 iulie 2005